

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา จงนั่งในสันโดษและจดจำผู้เป็นที่รักที่แท้จริง เพราะด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์
- คำถาม:** เวลาที่ลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกควรจบสิ้นความไม่ระมัดระวังใจ
- คำตอบ:** : ลูกบางคนไม่ระมัดระวังและพูดว่าถึงอย่างไรพวกเขาก็เป็นของพ่ออยู่แล้ว พวกเขาไม่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาลืมที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือการไม่ระมัดระวัง บาบาวพูดว่า ลูกๆ ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวร จะไม่มีการสลับประเภทใด เช่นที่ผู้ที่อยู่ในช่วงพักอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสิ้นหวังทั้งวันทั้งคืน ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ฉันได้มาปลุกโชคของฉัน...

โอม ซานติ พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ และลูกก็พูดเช่นกันว่า “โอม ซานติ” พ่อก็พูด โอม ซานติ เช่นกัน สิ่งนี้หมายความว่าลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ พ่อก็เป็นตัวของความสงบเช่นกัน ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณสูงสุดคือความสงบเช่นกัน ลูกก็เป็นผู้ที่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า ฉันก็เป็นผู้อยู่อาศัยของสถานที่นั้นเช่นกัน ลูกๆ ใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อไม่ใช่ พ่อเข้ามาในพาหนะนี้ นี่คือการพาหนะของพ่อ ถ้าลูกจะถามข้าวก้า – ลูกไม่สามารถถามเขาได้จริงๆ แต่ถ้ายกตัวอย่างเช่น หากลูกต้องไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและถามเขา เขาจะตอบว่า ร่างที่ละเอียดอ่อนเป็นของเขา ชีพบาบาพูดว่า นี่ไม่ใช่ร่างกายของพ่อ พ่อยอมมาใช้ เพราะพ่อต้องการการคำจุนของอวัยวะทางกายเช่นกัน สิ่งแรกและสำคัญที่สุดที่จะต้องอธิบายคือ ศรีกฤษณะไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ ศรีกฤษณะไม่ได้ชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ เขาเพียงแค่มารับและปกครองโลกที่บริสุทธิ์ ประการแรกเขาเป็นเจ้าชายแล้วก็เป็นจักรพรรดิ เขาไม่มีความรู้นี้ ผู้สร้างเท่านั้นที่มีความรู้ของสิ่งสร้าง ศรีกฤษณะเรียกว่าสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นมาและให้ความรู้แก่ลูก เวลาที่พ่อกำลังสร้างและพูดว่า ลูกคือ ลูกๆ ของพ่อ ลูกพูดว่า “บาบา ฉันเป็นของพ่อ” กล่าวกันว่าบราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา บราห์มินจะมาจากที่ใดอื่นอีกไหม? ไม่มีบราห์มาอื่นใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่อยู่เบื้องบนนั้นคือผู้ที่อยู่ข้างล่างนี้ เขาคือผู้ที่อยู่เบื้องบน เขาเป็นคนเดียวกัน อัจชะ แล้ววิษณุและลักษมีและนารายณ์ก็เป็นคนเดียวกัน พวกเขามาจากที่ไหน? บราห์มากลายเป็นวิษณุ บราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นนารายณ์และลักษมี จากนั้นพวกเขาก็นไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด และกลายเป็นบราห์มาและสรัสวตีอีกครั้งในยุคบรรจบพบกัน ลักษมีและนารายณ์เป็นมนุษย์และพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ มีการวาดภาพของวิษณุที่มีสี่แขน นั่นเป็นสัญลักษณ์ของหนทางครอบครัว หนทางครอบครัวได้ดำเนินต่อไปในบาร์ตตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เหตุนี้เองวิษณุจึงได้รับสี่แขน ที่นี้มีบราห์มาและสรัสวตี สรัสวตีเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงดู ชื่อจริงของผู้นี้คือเลคราซและต่อมาจึงได้รับชื่อ บราห์มา ชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้แล้วทำให้เขาได้เป็นของท่านและได้ตั้งชื่อให้เขาว่าสรัสวตี บราห์มาไม่ใช่พ่อทางร่างของสรัสวตี ทั้งสองมีพ่อทางร่างของตนเอง พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ชีพบาบาได้นำเธอมาเลี้ยงโดยผ่านบราห์มา ลูกเป็นผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงดู บราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบา ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา และเหตุนี้เองบราห์มาจึงได้ชื่อว่าเป็นแม่ มีการร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆของท่าน เรามีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากด้วยความเมตตาของท่าน ลูกบราห์มินกลายเป็นลูกๆ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆกำลังได้รับมรดกของลูกจากชีพบาบา บราห์มาไม่เพียงแต่ผู้สร้างสวรรค์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อของดวงวิญญาณทั้งหลายคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน แต่พวกเขาไม่ได้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เพราะมีเพียงมหาสมุทรเดียว ลูกทั้งหมดเป็นแม่น้ำ มหาสมุทรไม่ได้มีร่างกายของตนเอง ในขณะที่ลูกผู้เป็นแม่น้ำมี ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ แม่น้ำพรหมบุตรในกัลกัตตามีความยาวมากเพราะมีการเชื่อมกับมหาสมุทร จุดที่บรรจบกัน (เมลา) ใหญ่มาก เมลาก็เกิดขึ้นที่นั่นด้วยเช่นกัน มหาสมุทรและพรหมบุตรรวมกัน การบรรจบกันนี้มีชีวิต ในขณะที่อีกแห่งนั้นไม่มีชีวิต พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ คัมภีร์เป็นแผนกหนึ่งของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการหนทางของความรู้ในขณะที่นั่นคือการหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แผนกของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินมาเป็นเวลาครั้งวงจร ไม่มีมหาสมุทรแห่งความรู้ที่นั่น พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ มาและให้การหลุดพ้นกับลูกทุกคนโดยการให้ลูกอาบน้ำในความรู้ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังสร้างโชค

แห่งความสุขแห่งสวรรค์ผ่านพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้อย่างแท้จริงในยุคทองและยุคเงินเวลานี้เราเป็นมนุษย์ผู้ที่กราบไหว้บูชา จากนั้นเราจะกลายเป็นเทพ บราห์มินไปสู่ศาสนาเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกต้องลงมาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อได้บอกลูกว่าลูกไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง เพียงลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาก่อนใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม อัลลอยสามารถถูกขจัดออกไปได้ด้วยโยคะเท่านั้น มีความเพียรพยายามในโยคะ ลูกบางคนฉลาดในความรู้แต่อ่อนในโยคะ ผู้ที่อยู่ในปางพันธะจะมีโยคะดีกว่าผู้ที่เป็นอิสระ พวกเขาหมดหวังทั้งกลางวันและกลางคืนที่จะได้พบกับชีพบบาในขณะที่ลูกได้พบท่านแล้ว ลูกได้รับการบอกให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่ลูกก็ลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประสบกับพายุมากมายในขณะที่พวกเขาหมดหวังในการจดจำระลึกถึง ลูกไม่ได้หมดหวัง พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขณะนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกๆรู้ว่าลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์โดยอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบา เช่นที่เด็กที่ยังไม่เกิดมาหมดหวังที่จะออกมาจากครรภ์ ดังนั้นเช่นกันผู้ที่อยู่ในปางพันธะร้องเรียกหาชีพบบาด้วยความสิ้นหวังว่า “ชีพบบาปลดปล่อยฉันจากปางพันธะนี้ด้วย” พวกเขาจดจำท่านทั้งกลางวันและกลางคืน ลูกได้พบพ่อแล้วแต่ลูกไม่ระมัดระวังโดยการคิดว่า ถึงอย่างไรลูกก็เป็นของบาบายอยู่แล้ว “ฉันจะละร่างนี้และไปเป็นเจ้าชาย” ควรมีความสุขนี้ภายในตัวลูกอย่างถาวร อย่างไรก็ตามอย่าไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมาก ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะเฝ้าแต่รำลึก ลูกได้เห็นความทุกข์ในอาณาจักรของราวันเป็นเวลาครึ่งวาระ ยังคงมีความตายก่อนเวลาอันควรอยู่ต่อไป ถึงอย่างไรก็มีความทุกข์อยู่ดี ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งมากแค่ไหน เขาก็ยังคงประสบกับความทุกข์ มีการตายก่อนวัยอันควร ไม่มีใครตายก่อนวัยอันควรในยุคทอง พวกเขาไม่เคยล้มป่วย ในเวลานั้นพวกเขาเพียงการละร่างหนึ่งและรับอีกร่างกายหนึ่งอย่างเป็นธรรมชาติ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ผู้คนคิดว่าสิ่งต่างๆ ของสวรรค์เป็นเพียงจินตนาการของลูกเท่านั้น พวกเขาถามว่า สวรรค์ได้มาจากไหน? ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นชาวสวรรค์และลูกใช้ 84 ชาติเกิด การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของบารัต ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์และนักรบเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และจากนั้นลูกก็กลายเป็นพ่อค้าและศูทร เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้นง่ายตายยาก ชีพบบาหนึ่งทีและอธิบายสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าชีพบบาได้มาในพาหนะของบราห์มา ผู้ที่เป็นบราห์มาคือกฤษณะในตอนต้นของยุคทอง เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด และกลับมาไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อก็เข้ามาในตัวเขาและได้รับเขามาเลี้ยงดู ตัวท่านเองพูดว่า ฉันได้ใช้การคำนึงของร่างกายนี้และได้ทำให้ลูกเป็นของพ่อ เวลานั้นฉันทำให้ลูกมีค่าควรแก่การปกครองสวรรค์ ผู้ที่กลับมามีค่าจะเข้าไปในอาณาจักร มารยาทที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ แม้ผู้ใดเพียงสาธุการลูกทำร้ายเพราะเหตุนี้ ในบางกรณีแม้แต่ผู้ชายก็ถูกทำร้าย พวกเขายังคงรังแกกันและกันเพื่อกิเลส เพราะมีผู้หญิงมากมายที่นี่ ชื่อของกองทัพชีพขัตติจึงเป็นที่จดจำ ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! เวลานั้นลูกได้ออกมาจากกองไฟของตัณหาหาคะแล้วและกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เพื่อที่จะกลับมาสวยงาม ลูกได้นั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะตั้งแต่ยุคทองแดง เป็นบราห์มินที่ไม่บริสุทธิ์ที่ผูกบ่วงของการให้ยาพิษแก่กันและกัน ลูกเป็นบราห์มินที่ปราศจากกิเลส ลูกยกเลิกสัญญาอันนั้นและทำให้พวกเขานั่งบนกองไฟของความรู้ ลูกได้กลับมาหาเกลียดด้วยกองไฟของตัณหาหาคะ เวลานั้นโดยการนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ลูกจะกลับมาสวยงาม พ่อพูดว่า ลูกอาจอาศัยอยู่ด้วยกันได้ แต่ลูกต้องสัญญาว่าจะไม่ข้องแวะในกิเลส เหตุนี้เองบาบาก็ให้แหวนแก่ลูกสามใส่ ชีพบบาคือบาบาและเป็นเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ท่านเป็นรามของสิดาทั้งหมด เพียงท่านเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่เรื่องของรามที่เป็นหัวหน้าของสกูลราหูคนนั้นได้รับรางวัลนี้ในยุคบรรจบพบกัน เป็นสิ่งที่ผิดที่จะแสดงภาพของเขาพร้อมด้วยลูกศรซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง มันไม่ควรแม้แต่จะแสดงให้เห็นในภาพด้วยซ้ำ ลูกเพียงแค่อ่านเขียน “จินทราวรค์” ลูกๆ ควรอธิบายว่า ชีพบบากำลังอธิบายความลับของวงจรสิ่งนี้แก่เรา มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องนั้นถูกแต่งขึ้นโดยมนุษย์ ไม่มีใครเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ (ผ่านเรื่องราวนั้น) ความหมายของเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้คนเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่ไม่มีใครไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนของความตายดำเนินไปเป็นเวลา 2,500 ปี ผู้เป็นแม่ฟังเรื่องราวของดวงดาที่สาม แท้จริงแล้วเป็นเรื่องราวของการให้ดวงดาที่สามแห่งความรู้ เวลานั้นลูกแต่ละดวงวิญญูณได้รับดวงดาที่สามแห่งความรู้แล้วดังนั้นลูกจึงต้องกลับมาเป็นดวงวิญญูณ ฉันดวงวิญญูณกำลังกลายเป็นเทพด้วยร่างกายนี้ ฉันมีชั้นสการเหล่านี้ในตัวฉัน มนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกเป็นร่าง พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญูณ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญูณและดวงวิญญูณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวกันและเหมือนกัน และพระเจ้าได้รับเอารูปมากมายเหล่านั้นมาใช้ พ่อพูดว่านั่นไม่ถูกต้อง นั่นเรียกว่าความหยิ่งยโสที่ไม่ถูกต้องและความรู้ที่ไม่ถูกต้อง พ่อบอกลูกว่าท่านคือจุด ลูกไม่รู้สิ่งนี้มาก่อนและฉันก็ไม่ว่าเช่นกัน เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูกดังนั้นจึงไม่ควรมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ควรมีศรัทธาที่มั่นคง บาบาส่งเพียงสัจจะอย่างแน่อน ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความสงสัยจะถูกนำไปสู่การทำลาย พวกเขาจะไม่ประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ มีเพียงในการกลับมาเป็นดวงวิญญูณที่มีความเพียรพยายาม ในขณะที่ทำอาหารจงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกเข้ากับพ่อ ผักผืนสิ่งนี้ในทุกสถานการณ์

*** โอม ชานด์ิ ***